

عنوان مقاله:

ارزیابی الگوهای بارشی استان خراسان رضوی با استفاده روش های نوین آمار فضایی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی سامانه های سطوح آبیگر باران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهتار کرمی - استادیار اقلیم شناسی، دانشگاه حکیم سبزواری

عباسعلی داداشی رودباری - دانشجوی کارشناسی ارشد آب و هواشناسی کاربردی، دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

بارش متغیرترین عنصر اقلیمی است این تغییرات هم در بعد مکان و هم در بعد زمان در قالب اقلیم منطقه رخ می دهد. هدف از این مطالعه ارزیابی خودهمبستگی فضایی بارش استان خراسان رضوی می باشد. بدین منظور از داده های بارش 12 ایستگاه همدید استان خراسان رضوی استفاده شده است. به منظور دست یابی به تغییرات فصلی بارش استان خراسان رضوی از روش های آمار فضایی مانند خود همبستگی فضایی شاخص موران جهانی، شاخص انسلین محلی موران، تحلیل خوشه و ناخوشه Clusters/Outliers و لکه داغ Hot Spot با استفاده از امکانات برنامه نویسی در محیط MATLAB و ARC GIS بهره گرفته شد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که بارش در استان خراسان رضوی دارای الگوی خوشه ای بالا می باشد. براساس شاخص موران محلی و لکه داغ، بارش در بخش های مرکزی، شمال غرب و شمال استان دارای الگوی خودهمبستگی فضایی مثبت (خوشه های بارش با ارزش بالا) این گروه از الگوهای بارشی مجموعا در سطوح 3 گانه 90، 95 و 99 درصد، مساحتی معادل 25 درصد از مناطق استان را تشکیل داده اند. نواحی جنوبی دارای خودهمبستگی فضایی منفی (خوشه های بارش با ارزش پایین) (مجموعا مساحتی 18 درصد) از کل استان بوده است در سایر مناطق استان که شامل 57درصد می باشد بارش هیچ گونه الگوی معنی داری را نشان نداده است.

کلمات کلیدی:

آمار فضایی، الگوی بارش، خراسان رضوی، خودهمبستگی فضایی، شاخص موران، لکه های داغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/919253>

